

อันตรายชนิดใหม่จากทะเล

โครงการเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อสารมวลชน
ภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ห้องสมุดกรมวิทยาศาสตร์บริการ

เราท่านหั้งหลายคงจะรู้สึกเดือดร้อนไม่น้อย เมื่อมิตรที่แสนดีของเรากลายไปเป็นศัตรูตัวร้าย อย่างเช่น เรื่องราวที่จะเล่าให้ท่านฟังต่อไปนี้ ในแหล่งน้ำธรรมชาตินี้ว่าจะเป็นน้ำจืดหรือน้ำเค็ม สาหร่ายขนาดเล็กหลายชนิด รวมทั้งไดอะตอน (diatom) ซึ่งเป็นสาหร่ายชนิดหนึ่งที่จัดเป็นอาหารของสัตว์น้ำหั้งหลาย และไม่เคยปรากฏว่าอาหารเหล่านี้จะกลับเป็นพิษขึ้นมาได้ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2530 มีรายงานว่า มีคนตายและมีอาการป่วยรุนแรง เนื่องมาจากบริโภคหอยสองฝาชนิดหนึ่งที่มีสารพิษของสาหร่ายปนเปื้อนอยู่ เหตุเกิดบริเวณชายฝั่งของเกาะแห่งหนึ่งในประเทศไทย และต่อมาอีก 5 ปี ที่ผ่านมา มีเหตุการณ์ทำลงนี้เกิดขึ้นอีกจากการศึกษาพบว่าสารพิษดังกล่าวไม่ใช่พิษประสาท (neurotoxin) ที่พบใน dinoflagellates ที่รู้จักกันดีอยู่แล้ว แต่กลับเป็นสารพิษที่ได้จากไดอะตอน ซึ่งเป็นกรดอะมิโนที่มีพิษชนิดหนึ่ง มีชื่อว่ากรด “โดโมอิก” (domoic acid) มีผลต่อระบบประสาท เช่นเดียวกับ neurotoxin อาการของผู้ป่วยที่เกิดขึ้นคือ ความจำเสื่อมและหล่ายรายมีอาการเสื่อมอย่างถาวรส่อย่างหายฝายแห้งและประ相关新闻การพบไดอะตอนที่สร้างสารพิษ กรดโดโมอิกดังกล่าว แอบชายฝั่งทะเลรูดีฟอร์เนียของสหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย และชายฝั่งทะเลอีกหลายแห่ง ที่ดังเดิมไม่เคยพบ หรือไม่เคยคิดว่าจะมีไดอะตอนที่มีพิษอยู่ นอกจากนี้ไดอะตอนที่มีพิษเหล่านี้ทำให้สัตว์ทะเลหลายชนิด รวมทั้งปลาภาพถึงแก่ความตายได้.

(โปรดติดตามตอนจบต่อไป)

บทความเมื่อตอนที่แล้ว ได้เล่าให้ฟังถึงเรื่องของไดอะตอน (diatom) ซึ่งเป็นสาหร่ายชนิดหนึ่งที่สร้างสารพิษกรดโดโมอิก และโรคที่เกิดจากการกินอาหารทะเลที่มีสารพิษจากสาหร่ายดังกล่าวปนเปื้อนอยู่

สำหรับการเพิ่มจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็วของสาหร่ายมีพิษในทะเลนั้น นักวิทยาศาสตร์หลายคน สันนิษฐานว่า อาจมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงปริมาณของสารเคมีในน้ำบริเวณชายฝั่ง อันเนื่องมาจากการปล่อยน้ำเสียจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้งน้ำเสียจากการเกษตรลงสู่ชายฝั่งทะเล อีกสาเหตุหนึ่งอาจเกิดจากเรือสินค้าที่เดินทางขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ หรือระหว่างทวีป โดยขณะที่เรือออกเดินทางจากท่าเรือในประเทศไทย จะขับน้ำทะเลเข้าในอันเจาเรือ ซึ่งจะพาเอาลิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ ในทะเลติดเข้าไปด้วย และเมื่อเดินทางไปถึงอีกประเทศหนึ่ง เมื่อเข้าจอดที่ท่าเรือก็จะมีการขับน้ำออกจากอันเจาเรือ

เป็นการถ่ายลิ่งมีชีวิตที่ติดมา กับน้ำทะเลในอันเจาลงสู่ทะเลแหล่งใหม่ ข้อสันนิษฐานดังกล่าวมีข้อมูลอินยันได้ โดยมีการศึกษาในประเทศไทยอสเตรเลียพบว่า ประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ของเรือสินค้าที่เดินทางข้ามทวีป หรือระหว่างประเทศจะพกพาเอาเซลล์ที่มีชีวิตของ Dinoflagellates พร้อมน้ำทะเลเข้าไปในอันเจาเรือ แล้วไปปล่อยทิ้งในทะเลแหล่งใหม่ บริเวณท่าจอดเรือของประเทศที่นำสินค้าไปส่ง

นักวิทยาศาสตร์บางคนก็เชื่อว่า ข้อสันนิษฐานข้างต้นยังไม่มีหลักฐานที่จะเป็นข้อสรุปได้แน่นอน ว่าการเพิ่มขึ้นของสาหร่ายมีพิษในแหล่งทะเลต่าง ๆ เกิดจากสาเหตุใด เนื่องจากมีรายงานการเพิ่มจำนวนอย่างมากผิดปกติของสาหร่ายดังกล่าวในแหล่งทะเลเดิมที่มีสาหร่ายอยู่แล้ว และรายงานการเกิดโรคเนื่องมาจากการบริโภคอาหารทะเลที่มีสารพิษของสาหร่ายก็มีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งต่อไปในอนาคตก็อาจมีผลเกี่ยวข้องไปถึงอาหารทะเล ที่นำไปผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมด้วยก็เป็นได้.